

Varje säck av 24 pund eller däröver.

Robin Hood Flour

Gör det möjligt för en God Kock att utföra bättre Bakning.

ROBIN HOOD MILLS LTD
MOOSE JAW CALGARY

MODERSKARLEK
En bild ur de fattigas liv.
Av Joseph Swanson.

De mångtala elektriska ljuskylarna blinkade sken upplyste som vanligt den enögla jätte- och hamnstadens mest bekanta gata. Tusentals gyllene pund återlag brunnas bort med varje timme, som förgick Husasader, tak, hörnor och särskilt konstruerade annonserstrukturer förkunnade med sina lågande bokstäver och figurer vitt skilda varor och märken. Nedanför nylrädda människobarn och fordon fram i motsatta riktningar på körbanor och breda trottoarer. Det var afton, metropolitiskt afton, och en ung sådan, ty klockorna i några närbelägna kyrkornas förkunnade med ljud, som nästan drunknade i raturstört, att "två glas" nu borde slås ombord på de fartys, som befundo sig i hamnen.

Klockan nio, mumlade en ung kvinna, som stod och solade sig i en stor matvarufärrs läckerhetsdigan de fönster, klockan nio. Männe ha de nu grått sig till sömna? Hastigt försökte hon in i en tvärkastad skugga märker. Cirka tjugo minuter därifrån knarade de över hundrartiga trätrapporna i huset, där hon bodde. Andruten och hungrig, sänk, denna förbränd hunger, när man med synen vattnat munnen med så många utsökta läckerheter! Uppnådde hon fjärde våningen. Vartakt stackes nyckeln i låset och vreds om. Mamma, mamma, lög en barnarodet ängsligt inneifrån mörkret. Är det du?

— Tyst, kära, visade hon hastigt. Du väcker ju upp hela huset. Men tomma barnamagar knorra högt. Den lilla munnen ropade trängert efter det den under dygn måst försaka. Spåken av BRÖD. Vridande sina utmargade händer, sjönd den unga modern sig på den enda stol, som befand sig i det möbelfattiga rummet. Anyo genomginsg händelserna från veckan förut, igen stod hon vid gravens, invid det mörka hålet i mullen, där resterna av den store, älskade maken hade nedskänkts för sin sista, långa sömn. När påminde hon sig dödsbudet, det de barnhjärtigt professionella delade om olyckshändelsen, om hurusom en av den rykande grottekarvarens maskiner lemläst honom, som utstjort hennes allt på jorden. Han hade "trots upprepade varningar från förmån och andra överordnade" kommit för nära den drivaren, som på ett enda lög ögonblick inrått honom bland kugghjul och axlar. Så hade meddelandet lytt. Precis så. Huru svårt hade det icke varit att till en början rätt kunna uppfatta och förstå, vad budbäraren sagt! Huru hade hon icke, när sanningen rätt blivit uppfattad av hjärnan, förståend och tårter! utbrutit i ett skärmande, hårt skrämt, som kommit de båda små faderlösa barnen att, helt naturligt, förskräckta draga sig bort från

den som burit dem under sitt hjärta. Och sedan, sedan hade kampen för tillvaron börjat. Det första, som möter oss när vi de leenden hade förmatt henne att låta honom reduceras bohagets värde, icke en endast blomma hade hon haft råd till att köpa. Kal och svart hade makens kista blivit nedskänk till mullen. Ty ingen hade velat hjälpa. Och någon kompensation från fabriksdirektionen hade icke kunnat erhållas, enär, som de påstodo, "det bevisligen varit hans eget fel". Gud, vad hon hade gråtit och kommit de faderlösa små att göra detsamma! Och vilken hetsjakt efter bröd sedan! Detta ständigt återkommande "Alla plåster besatta" eller mera ofa. "Kom igen i morgon" hade kommit till sargen hennes surrande horgelorn. Och dessa skamliga — minst sagt — villkor, vilka somliga anställande maskuliner, oförskämt oblyga, uppställt såsom nödvändiga för en nybörjerska! Att hon skulle sälja sig, köpa med sin egen kropp för en anställning! Aldrig! Krasse knöt hon händerna och reste sig för att få ljus därinne. Men vad för! Hade man verkligen avstått gasen? Det såg så ut. . . . Mamma, lög det ånyo inneifrån mörkret, mamma, vi äro så rysligt hungriga. . . . Vänta, kära, viskade hon matt. Kom här, så skola vi bedja. . . . Bön, det var det enda, hon bjudit de svältande små på under de senaste kvällarna. Bön. . . . Ett par magra barnamagar slöt sig klängande runt om höfterna, när hon sjönk ned på sina knän invid stöten. . . . Var är Eric? frågade hon hastigt då de skulle börja sin andakt. . . . Han är sjuk, mamma, sade den älska och pekade inåt mörkret. . . . Vart säger du? Sjuk? Hur länge har han varit sjuk? . . . Han har inte velat tala till mig sedan i middagss. . . . En tändstickas raspande ljud emot plånet, och rummet blev under några ögonblick upplyst av det matta sken, som brinnande trä framkallar. Vill korn syn där bland trasorna, bland slängkläderna, vilka pantlånarens te-ko velat ha? Ett tårt litet ansikte, en sann liten avbild av henne, som nu, ängslig och forskande, lutade sig över detsamma. Hungersöpkets vita färg hade spritt sig över det hela, läpparna inberäkande. Huru onaturliga voro icke dessa barnets ögonhålor i all sin tomhet! Vartigt strök hon med handen över det blonda, rufsiga håret, det enda, som hon lill- lög frän sin mördade fader. . . . Eric, mumlade hon nästan obö- bart, Eric, vad fattas dig? . . . Men svaret uteblev. Den stiftföde sju hungen och försakadets djupa sömn. . . . Med ett hysteriskt skrämt råttade den unga modern på sig och rusade ut genom dörren. Det var icke förrän hon fann sig själv halvspringande ste på gatan, som besinningen, verk- ligheten kom tillbaka. — Mat — föda — äta till varje pris! Brusade det med en makt, som gav vingar åt fot- terna. Jo, de små skilda frässa i afton, Eric skulle — min Gud, han höll på att svälta ihjäl! . . . Det gick lättare, än hon föreställt sig. Maskulina, blåöda schakaler visade sig i natten, hungriga, törst- ande — jarande efter kvinnoköt. . . . Och hon sålde sig. . . . Eric, nu! Kom här! Vakna! Hon rusade ivrigt på den lilla kroppen, som fortfarande låg bland trasorna i skogen. Bordet dagnat av läckerheter. Bröd, smör, ost, mjölk, ja, även tvänsa stora kakor choklad. . . . Eric, kom nu, så skola vi äta, lög hon repetitionen igen och igen. Men den lilla stofttyddan i skogen förde sig ej. Eric sov, sov den långa söm- nen, som icke känner till vare sig svår eller umbaranden. . . . Framt nästa dags morgon blevo genannarna uppmärksammade på de hysteriska skrämt, vilka titt och ofta bördes från ankans rum. Beslutsamt

MECCA

DEN MEST UNDERBÅRÄ SALVA

Intet hem utan MECCA. Säll av apotekare överallt.

öppnade en av dem dörren. På sängkanten satt modern och skrämd — med sitt döda barn i famnen. På golvet, vid bordet under en stol, låg den älska och i sin sömn. Han var makt. Men på väggen över hans huvud låg en inramad inskrift, en tavla, som pantlånarens icke velat ha. Bokstaverna voro aldrig men tryck- ne. Där stod: DU SKALL ALSKA DIN NÄSTA SASOM DIG SJÄLV. (Nordstjernan.)

Vem bör hållas ansvarig?
För S C T av J. A. Hägglund.

"Some men are born great; some have greatness thrust upon them; some achieve greatness."
Till och med ett allmogligt citat som det ovanstående kan, liksom många andra sådana, få en djupare betydelse, när vi taga i betänkan, att det nämner de tre stora faktorerna i det mänskliga livets problem, nämligen ärtighet, omgivning och vilja.

Ärtlighet.
Det första, som möter oss, när vi vända vår uppmärksamhet till individen moraliska utveckling, är, att varje person födes med en viss natur. Hans karaktär är icke fullständig eller stadga från begynnelsen. Han börjar livet med en natur, som omplanteras i honom från hans fader och förälder. Denna ärtlighet är trefaldig: (a) Rasnäsgig. Vikten därav är icke nog uppmärksam. I allmänhet tänka vi oss ärtlighet såsom en omplantering av säregna karaktärsdrag från föräldrar till barn. Men större delen av dessa karaktärsdrag och tendenser är ett arv från själva den folkas, från vilken vi härstamma. Sålunda äger den germanska rasen karaktärsdrag, som icke äro så fullt utbildade eller helt och hållet saknas hos andra raser och vice versa. Detta kan reduceras steg för steg ända ned till nationella gränslinjer. Så t. ex. äger svensken karaktärsdrag, som saknas hos engelsmanen, franska och amerikanska. (b) Individuella; karaktärsdrag säregna för individen, vilka åtskillia honom från de andra medlemmarna i familjen. Det kan i sammanhang härmed frågas: Om dessa karaktärsdrag äro säregna för individen, varför då inberäkna dem bland de ärtliga? Jo, för två orsakers skull. De antagas att, liksom allt annat, ha en orsak, och denna orsak antagas vara karaktärsdrag eller en kombination av desamma, nedryda från våra förälder. Det andra äro de en del av den utrustning, varmed individen startar ut i livet.

Tysklands återkallelse och Frankrikes protest.
Overs. från tyskan av J. B. L.

Vad som redan för länge sedan och vid varje anledning borde hava skett, inträffade äntligen vid tillfället för Dawesplanens antagande genom rikskansler Marx i den tyska regeringsnamn — tillbakavärande av lögen angående Tysklands krigsskuld. Förklaringen lyder: "Den av oss i Versaillesfördraget under överväldigande tryck afgivna förklaringen, att Tyskland genom sin angreppslustnad lämnat världsriktet, motsäger historiska fakta. Riksregeringen förklarar, att hon icke erkänner denna uppgift, och att det tyska folket framställer den rättvisa fordran att betras från denna falska beskyllning. Innan detta skett, och så länge en medlem av nationernas sällskap brännmärkes som en förbrytare mot mänskligheten, kunna ingen verklig uppgörelse och ingen försönig folken emellan äga rum. Riksregeringen tager sig denna anledning att bringa denna förklaring till utländska regeringars kännedom."

Denna förklaring har — och man hade ej anledning att vänta annat — slagit ned i Paris. Det är ett gott tecken till, huru ändamåls- och tidsenligt den var. Den bör nu blott stå ofa och så eftertryckligt uppsäpa, att den ej mer kan räkna i glömska.

Det franska utrikesdepartementet protesterar i ett officiellt tillkännagivande "med all makt" mot kanstellers förklaring, vilken återkallar det tyska vidgöendet av skuld till världsriktet, sådant det innehålls i Versaillesfördraget — ett bevis, hur bråkastet har träffat Ty, såsom man säger i Missouri, när man slänger en sten mitt i en hop hunder, så tuter den väst, som blivit träffad. Även en hotelse bifogas den franska protesten: Skulle en avskrift av förklaringen skickas till Frankrike, så skulle Berlin utan uppskov erhålla behörligt svar. Vad kan väl utrikesdepartementet där hava haft i tankarna? Vad måste det äsytat med behörligt svar? Det givits blott ett verkligt behörligt svar på kanslerens förklaring, och det är öppnandet av de allierade och associerade makternas hemliga arkiv, framför allt Frankrikes. Centralmakterna hava lågsedand öppnat sina arkiv, och t. o. m. ur Rysslands arkiv har redan mycket offentliggjorts. Varför då hålla tillkännagivande? Det är ju fråga om sanningen, och den som har ett gott samvete behöver icke frukta för sanningen; han bjuder henne i stället välkommen. Om kanslerens förklaring motsäger sanningen, finns intet bättre medel att vederlaga densamma än sanningens kunskörelse. Alltså bör Frankrike giva det "behörliga svaret" och öppna sina hemliga arkiv; tillika bör det uppfordra sina kriget allierade och associerade att följa förelärdet. Världen väntar berättigt att antiken en gång få höra hela den osminkade sanningen.

Tyvärr tyckes Frankrike, att döma av tillkännagivandets upprettade ton, med "behörligt svar" mena någonting annat. Det skulle icke alls förvåna oss, om det än en gång varit tänkt på tvångsmedel och rätt våld, tillgränsningsmannens sista argument.

För att dock icke beka en orättvisa mot det franska utrikesdepartementet måste det tilläggas, att det även anfört färd för sitt ställningstagande och därtill fyra skäl. För det första, säger det, står kansler Marx i strid med uppenbara fakta; för det andra står den i strid med Versaillesfördragets formella villkor, Åt Tyskland förklarades 3 mars 1921 i de allierades namn ånyo ga uttryck: för det tredje var världen, att Tyskland för tio år sedan angrep ett land, som borde hava skyddats av sin neutralitet; för det fjärde har det angripit Frankrike, vilket för att visa sin fredskärlek drog sina trupper tio kilometer tillbaka från gränsen.

Det kan hända, att de i den första punkten omnämnda uppenbara fakta äro desamma, som uppräknas i den tredje och fjärde punkten. Ejens ve re den första punkten blott ett påstående och intet bevis. I så fall hava vi blott tre bevis. . . . Den andra punkten är ett verkligt kuriosum. "Versaillesfördragets formella villkor", som förete en av de största världsriktets rättsliga i mänskligheten historia, vilja absolut och uteslutande på Tysklands skuldebekännelse. T. o. m. om skuldebekännelsen ej vore en avtvingad, utan en frivillig sådan; till och med om den ej vore någon lögn, utan sanning, till och med då skulle dessa "formella villkor" innehålla en oerhörig grymhet och därför en himmelskriande orättvisa. Om de "formella villkoren" äro så mycket öppat vaggda, å vilken så gick skyddet, tesa Löfbergskan lundder klm me oppsett paraply å knacka på dörren å påstod, att det regnsa her påna, fast inte vare Herrens velsignelse, trodde hon, för de låt nästan som den onde grassera ofvanpå å tog sej en varm arfrifing. Då kief faasan opp ur kare å öppna låse å spruta som en hvalstrik

Om det är en född i vissa omgivningar, vilka utöva inflytande på hans gör och är. Här inberäkna (a) Fysiska. Vi kunna här anteckna sådana förhållanden, som att individen födas i fattigdom och oren omgivning kunna mycket lätt bli härd, stränga och grova karaktärer, under det att de, som födas i behagliga omgivningar, bliva mer blida, men också mer oansvariga o. s. v. (b) Sociala. Denna omgivning är den viktigaste. En mycket träffande illustration här på kan givas genom de barns livshistoria, som blivit uttagna från opassande hem, ofta med undermåligt ärtlighet, och som, varar, att när de blivit placerade i bättre omgivningar, hava de i allmänhet lyckats väl.

Viljan.
Om ärtlighet och omgivning vore de enda bestämmande faktorerna, skulle socialt framskridande vara endast en biologisk process: Men ju noggrannare vi studera evolutionshistoria, desto tydligare finna vi, att utvecklingen kan icke beskrivas eller förklaras enbart. Biologisk evolution kan icke förklara det mänskliga framskridandet, därför att människan har en annan natur än vad djuren och växterna besitta. Den förnämsta skillnaden ligger däri, att det icke är människans natur att motståndsbort formas av omgivningarna eller att formas ut av ärtligheterna. Genom denna skillnad modifierar människan sin omgivning och liksom väljer det sätt, varmed omgivningarna kunna omarrnärtigt korsas den allt, som kommer inom dess räckhåll, sak samma om det är nyfödda barn eller män och kvinnor i blomman av livet. Den suser livsblodet från dem och med någon sorts förunderligt misshandling förvandlar deras blod till guld. Barn av fattiga föräldrar drivas i unga år från skolan och till arbete. Härmed förhållanden icke blott deras mentala utveckling, utan också deras fysiska. Och icke nog därmed. De utsättas för alla tänkbara fallpropor och frestelser. Tänk bara på berg, som tvingas att bedriva gatuhandel i de större städerna. Gatuhandeln är de fattiga barnens förnämsta. Små flickor sälja blommor, tuggummi eller andra småartiklar på gatorna upp till midnatt. Gossar tjäna som springpojkar och sändas som oftast till de mest rygsnårvärda tillhåll för last och komma så i beröring med de graderade klasserna av förförelse och berövning. Det är icke min avsikt att här ge någon moralpredikan. En sådan tjnar till intet. Men jag önskar att framhålla denna tanke för sådana, som i sin blindhet ropa på den "bestående ordningens upprättande". Ark, du blinde, självförmåte, efter

brakte mot Kristus: "Om denne icke vore en missadare, så hade vi icke antvordat honom ått dig."
Lloyd George lät i ett oberaktat ögonblick det påståendet undfalla sig att egentligen ingen nation vällat världsriktet, vi behöva icke tro, att detta påståendet är sant — världen, hade helt enkelt snarast in i kriget. Det var ett färligt påståande, ty det upphävde i själva verket Tysklands tvungna skuldebekännelse. Därför utövades också starkt tryck på honom att gottgöra sin "dumbet". Detta gjorde han, i det han den 3 mars 1921 i de allierades namn förklarade: "Den tyska krigsskulden är den borten på vilken vi hava uppfört Versaillesbyggnaden. För den tyska skulden stödda vi oss på den tyska befolkningen."
Vad den tredje och fjärde punkten angår, så är det icke nödvändigt att nämna inga detaljer. Dessa punkter skola tillräckligt uppläras, när en gång arkiven öppnas. Av det myckna, som redan kommit till offentligheten, är det tillvidare tillräckligt klart, att Belgien långt före kriget upphört att vara ett neutralt land, enär det förskrivit sig till de allierade. Tyskland angrep följaktligen icke något neutralt land. Även är det långsedand känt, att Frankrike drog sina trupper tio kilometer tillbaka, icke för att undvika kriget, vilket redan var öundviktigt, och på vilket det förberett, utan för att kunna skjuta skulden för krigsutbrottet på Tyskland. Skulden till kriget går många år bakom 1914, den låter sig icke bestämmas genom de par veckornas historia, vilka omedelbart föregå utbrottet. Däröver måste arkiven giva klarhet.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGENS-ANKARET
Dessa bok klar, lönligt, med alla avbildningar, berde läsa av alla klasser. — Den är av värd för folk som äro gilla sig, eller som leva i dyckligt skenkap! Den beskriver vida ut alla sällsamtvaror, de förskräckliga följder av uppgörelser, så som svaghet, nervositet, sömnlöshet, svaghet i s. v. och förklarar, hur dessa förskräckliga uppgörelser! Detta bokställa, avsevärt till värk, 250 s. den lämnar vi mot inaktandande av 250 fr. frimärke och denna adress. (Bögi ströval 35c).

M. A. Ericus Medical Institute
684 Union Avenue, New York

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGS-BYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållanden för farmarbetare, handverks- och industriarbetare, arbetsförhållanden, lediga platser, platser som önskas, läsa av alla, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SKANDINAVISK TANDKÄRRE DR. PHILIP A. ECKMAN
Tändernas värd för ej försämmas, om Ni önskar behålla Eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försämmade tänder. — Jag står med nöje till Eder tjänst och vill giva Eder alla råd, jag kan, och vill undersöka edra tänder gratis.
Tänder utdrags smärtfritt.
OBS. Ny Lokal.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet av Portage & Smith WINNIPEG.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.
Båta hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla moderna ordnningar för 2:dra och 3:de klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBÄTSSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstation i New York vid ankomsten

Upparbetad farm till salu
160 acre, gott hus, luftadgård och härbarer av timmer, hönsbus, kod brun — 10 fot djup — lätt svart mjölka, 45 acres inåddia och 70 acres färdiga för plögen. Pris 18 per acre. Belägen 5 1/2 mil öst om den nya C. P. R. järnvägen norr om Wadena. Tillkriv
W. E. JENKINS
Box 205, Wadena, Sask.

JACKSON BROS.
Spelellt uppmärksamma postorder. Juvelerar- och Guldsmidesaffär. UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

Ögfta Damer och Herrar
som önska göra bekantskap med personer, som är "värda" från \$1,000 till \$45,000, sänd 10 cents för upplysningar. Damer kostnadsfritt. Tillkriv
PETER E. HANSON
Box 1005, Chicago, Ill.

WALTER S. JOHNSON
skandinavisk urmakare, juvelerare och gravör 1856-1913. I närheten av C. N. R-stationen, Edmonton, Alberta. Speciellt uppmärksamhet ges reparationer på klocker etc., insändare per post. Prompt betjäning och moderata priser.

motna å gnissla: — Dra hon ditt peppar väcker me sina fantasier Förstår hon inte, att ja å Hjhonna tar värat vanliga oppriska jemenshetsbad för å hålla poren å öppna?
Sen lomna gubben in å knöt sej, men mossan låg på golvet å å råk å trätte i 4 timmar, innan hon vatt lugns.
(Kasper.) Svarta Masken.

Härdnackade skurkar äro sannerligen de tvänne miljonärerna i Chicago, Leopold och Loeb, vilkas förhör för mordet av den unge gossan Frank just tog en ända i torsdags. När de fördes tillbaka till fängislet, förklarade de, att de vore ledna, att förhöret var över, och hade att å tillbaka till det enahanda fängiselslivet. Fina gossar!

Prinsen av Wales, vilken nu har anlänt till Staterna för att bese po- lisen mellan de engelska och de amerikanska lagen, hade en trevlig överrens med Ängerns Berengarin. Enär han reser som privatperson, hade han undandsett sig all hyllning, men Åtminstone fruntimmer ombord hava gjort allt för att få vara i hans sällskap, dans med honom eller Åtminstone se honom. Prinsen deltog i sportprogram ombord och visade sig vara en riktig "sport". Även då han förlojade.